

Dammen of weggevertje

Matteüs 21: 10-17

Liturgie: Lied voor de dienst: 84: 1,2 (Hoe lieflijk)
Welkom
Lied 100: 1,2 (Juicht Gode toe)
Begroeting
Lied 100: 4 (Want God is overstelpend goed)
Bevestiging van Berend Kramer
Lied 415: 1,2,3 (Zegen hem altoede; wisselzang ambtsdragers en gemeente)
Gebed
Bernetsjerke
Lezen: [Matteüs 21: 10-17](#)
Lied 838: 1,4 (O grote God, die liefde zijt)
Preek
Lied 912: 1,2,3 (Neem mijn leven)
Collecte
Dankgebed
Lied 704: 3 (Lof, eer en prijs zij God)
Zegen

Ze zaten aan tafel tegenover elkaar.

Twee vrienden met een dambord tussen hen in.

Ik ging er bij staan en zag hoe één van hen een damsteen naar voren schoof.

Oei, ik zag het gelijk. Pats, pats, pats, pats, pats ... de ander kon zomaar 5 stenen pakken.

Dat is niet zo best, zei ik tegen de jongen, die de stenen was kwijtgeraakt.

Jawel, zei hij toen, *dat is juist goed. We zijn niet aan het dammen, maar we spelen weggevertje. Je moet zo snel mogelijk al je stenen zien kwijt te raken.*

Dammen of weggevertje.

Dat is een wereld van verschil.

Bij het éne spel moet je veroveren en zoveel mogelijk stenen naar je toe zien te halen.

En bij weggevertje is het juist andersom. Dan geef je stenen weg. Je laat ze slaan.

In Matteüs 21 zien we mensen, die dammen; en één, die dat andere spel speelt.

We zien de handelaars achter hun kraampjes staan met hun handel.

Er moet zo veel mogelijk verdiend worden aan de godsdienst in de tempel.

Voor de dieren, die geofferd worden, worden hoge prijzen gevraagd.

Je ziet de handelaars graaien en met hun mooie religieuze praatjes halen ze het onderste uit de kan.

Tegenover hen staat er één, die dat andere spel speelt.

Jezus.

Als Hij daar komt, in de tempel, dan weten we wat Hij doet.

Jezus gooit die tafels omver en Hij jaagt al die handelaars de tempel uit.

Zo'n verhaal en zo'n gebeuren maakt zoveel indruk, dat vergeet je nooit.

Maar vanmorgen wil ik vooral kijken naar wat daarop volgt.

Want je knippert misschien nog met je ogen na dat ingrijpen van Jezus en dat blijft even hangen, maar ondertussen gaat het verhaal wel verder.

Hoor maar wat er daarna gebeurt.

Toen kwamen er in de tempel blinden en verlamden naar hem toe, en hij genas hen.

Dat is eigenlijk heel bijzonder.

Die ruimte is er weer. Die is er weer gekomen door die reiniging.

De ruimte om helpen en om te genezen.

De ruimte voor God en voor Zijn werk.

Daar zit best wat in om over na te denken.

Soms moet er wel eens iets opgeruimd worden om plaats te maken voor iets anders.

Dat zie je hier.

Maar zo kan het ook gaan in je eigen leven.

Dat er iets weg moet om plaats te maken voor iets, wat je nodig hebt en wat goed voor je is.

Je agenda is zo vol, dat is geen probleem.

En dan kan het zo makkelijk gebeuren, dat je maar door blijft gaan. Je holt van het één naar het ander. Je zit in een stroom, die steeds sneller en harder gaat.

Juist dan is het zo nodig om ook dammen te bouwen, die die stroom even afremmen.

Momenten die bewust vrij houdt voor een stuk rust in je leven.

Momenten voor God en voor de mensen om je heen.

Dat is quality-time en dat is bij alles wat je doet belangrijk.

Ook in je taak als diaken.

Een diaken is een dienaar en in het gesprek dat ik met jou, Berend, heb gehad, gaf je duidelijk aan dat je graag wilt doen. God dienen en er zijn voor de mensen om je heen.

Heel praktisch laten zien dat je God liefhebt boven alles en je naaste als jezelf.

Jij kiest zogezegd voor dat spel weggevertje.

Alleen dat betekent niet, dat je dan alleen maar aan de ander moet denken en dat je jezelf voorbij loopt.

In de samenvatting van de wet staat het heel mooi: Heb God lief boven alles en je naaste als jezelf. Er staat geen punt na je naaste, maar dan volgt als jezelf.

Dat hoort er ook bij.

Aan jezelf denken.

Voor jezelf zorgen.

Er over waken dat je jezelf niet voorbij loopt, maar dat er ook momenten zijn van rust. Momenten dat je tot jezelf komt en dat je tot Hem komt, die jou gemaakt heeft en die jouw leven zin en doel geeft. Die momenten zijn echt waardevol.

Je kunt dat vergelijken met een accu. Die levert stroom. Maar die werkt alleen goed als die ook regelmatig wordt opgeladen.

Dat geldt voor jou en mij net zo goed.

Dat geldt in het alledaagse leven en dat geldt ook bij jouw taak als diaken.

Laat je daarbij steeds weer voeden en inspireren door God. Door Zijn Woord, door het gebed en door de heilige Geest.

Als je dat doet, uit je bijbeltje lezen en God zoeken in het gebed, dan gebruikt de Geest dat om je toe te rusten en om je te helpen bij je taak.

De Geest die onze zwakheid te hulp komt en die de woorden in onze mond, die we door mogen geven.

De heilige Geest, die ons leidt naar Hem, die niet gekomen is om gediend te worden, maar om zelf te dienen en om zijn leven te geven als een losprijs voor velen.

Als diaken mag de liefde van Jezus Christus zichtbaar maken.
Dat is de kern van je taak. Niet alleen voor jou, maar voor ons allemaal.
Gods liefde laten zien.

En als het om liefde gaat, dan betekent dat niet dat je alles maar moet slikken en alles maar moet goed vinden.

Dat deed Jezus ook niet. Dat is hier in Matteüs 21 wel duidelijk geworden.
Hij doet er alles aan om de tempel weer tot huis te maken, waar blinden en verlamden kunnen komen en waar mensen die hulp kunnen krijgen, die zij nodig hebben.

En als het daar om gaat, om hulp en om zorg voor de ander, dan is dat zo actueel als maar kan.
Want wat is er veel zorg om de zorg.
Al die bezuinigingen en veranderingen, waardoor mensen steeds meer in de kou komen te staan.
Het beroep op vrijwilligers die steeds meer nodig zijn om het werk in de zorg mogelijk te maken.
Je vraagt je echt af, of het allemaal wel goed komt.

Aan de andere kant liggen hier ook geweldige uitdagingen om die liefde van Christus zichtbaar te maken en om er te zijn voor die mensen, die de hulp zo nodig hebben.

En dat hoef je niet in je uppie te doen. Gelukkig niet.
Maar als diaken mag je juist mensen inschakelen. Je mag ze helpen om hun gaven te gebruiken en om die helpende hand uit te steken.
En mag je samen met je medediakenen doen en met de andere ambtsdragers.
Dat mag je met de mensen van de gemeente doen, die ook beloofd hebben jou te helpen in jouw taak. Zo ben je samen een zoutend zout en een lichtend en laat je samen iets zien van God van Zijn liefde in Zijn zoon Jezus Christus.

En als je ziet hoe ver en hoe diep Hij voor is gegaan, als je stilstaat bij Zijn lijden en bij Zijn sterven, dan kun je niet alleen “dank U” zeggen, maar dan ga je ook “dank U” doen. Dan wordt dammen dat andere spel om te helpen, te geven en er te zijn tot eer van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Amen

Piet Hulshof
Zondag 16 maart 2014